

Ordføreren (Busk): Som ærede Medlemmer vide, er der nu tilbage de Andragender, som angaa Indenrigsministeriet, og de ere jo denne Gang som ved forrige Afdeling de fleste, skønt ikke saa mange som sidste Gang. Jeg skal bestræbe mig for at motivere dem saa kort som muligt og ikke plage Medlemmerne mere end nødvendigt. Jeg ved nok at naar man behandler Andragender den sidste Dag i Samlingen, plejer Opmærksomheden ikke at være stor undtagen hos de Medlemmer, som ere interesserede i Andragenderne, men jeg er nødt til som Ordfører ganske kort at motivere de Andragender, der ere henviste til Ministeren.

Det første Andragende angaar en gammel Bekendt, som har været for mange Gange i denne Sal, nemlig Skødstrup Billetsalgssted Nord for Aarhus. Der er igen indkommet Andragende om denne Holdeplads, og der er den Forandring ved Andragendet i Modsætning til tidligere, at Andragerne nu ere tilfredse med kun at faa et Sidespor og en bedre Ventesaal; ligeledes er der den Forskel, at tidligere er der indgivet Andragende fra nogle af Beboerne i Skødstrup om at blive fri for Holdepladsen, men disse Folk have trukket sig tilbage, og alle ere nu enige om, at de gerne ville have Sidespor og Ventesaal, saaledes at de kunne afhente Gods derfra. Andragendet er desuden anbefalet i en Erklæring fra Handelsforeningen i Aarhus, og det oplyses endvidere i Andragendet, at der har været 14,733 rejsende ved dette Billetsalgssted i det sidste Aar. Finansudvalget har derfor tilladt sig endnu en Gang at anbefale det høje Ting at stemme for at henvise denne Sag til Ministerens Overvejelse. Maaske der kunde komme en Ordning i Stand, som Beboerne kunde være tjente med, og som Baneadministrationen kunde gaa ind paa. Med disse Ord skal jeg anbefale denne Sag til det høje Ting og til den højtærede Minister.

Det næste Andragende er Nr. 64 fra Beboerne i Rørbæk og Omegn om, at Rørbæk Billetsalgssted paa Hobro—Løgstørbanen maa blive udvidet til Holdeplads med fuld Godstrafik. Forholdet er egentlig, saaledes som vi desværre have Erfaring for forskellige Steder, at Stationer ere blevne anlagte paa et upraktisk Sted, paa et Sted, som ikke er i Befolkningens Interesse, saa godt som det kunde være, og derfor er det her, ligesom det har været i mange Aar ved Hylke, at de vedkommende Steder føle sig brøstholdne,

Forholdene ere faktisk saadanne, at der burde tages Hensyn dertil. Det er Anledning til, at der stadig kommer Klager. Baaede Vejforholdene og Forbindelsen med Byerne ere, som Stationsforholdene nu ere, meget uheldige, dersom der ikke bliver anlagt en Holdeplads, saa at der kan blive Godstrafik. Finansudvalget har derfor ment efter de Oplysninger, der have foreligget, at vi godt kunde forsøre at anbefale at henstille denne Sag til Ministerens Overvejelse. Det kan jo ikke nytte, naar der af en eller anden Grund anlægges en Station paa et vitterlig uheldigt Sted, og det ved Brugen viser sig, at Forholdene ere uheldige og upraktiske, at blive ved den Ordning. Der maa tages Hensyn dertil, som der er blevet taget Hensyn dertil — og det ere vi naturligvis i høj Grad den højtærede Minister taknemmelige for — ved Hylke. Saaledes ere Forholdene her, saa vidt vi have kunnet faa oplyst, og saaledes som ogsaa Repræsentanten for den paagældende Egn har udtalt flere Gange over for mig, og det er Grunden til, at der stadig kommer Klager fra den Egn.

Det næste Andragende er Nr. 94 i Betænkningen. Det er fra 44 Vaaben- og Forsvarsforeninger om Statstilskud til Fremme af deres Virksomhed. Det er en noget kilden Sag at komme ind paa, men der er alligevel en Kerne deri, det har Udvalget anerkendt, og jeg haaber ogsaa, den ærede Minister vil stille sig velvillig til denne Sag. Forholdet er det, at Medlemmerne af disse Foreninger ere dels Folk, som ere trængende og fattige, og dels rige Folk, som melde sig ind for at støtte Foreningerne og deres mindre heldig stillede Kammerater. Men de Smaafolk, som ere i disse Foreninger, ville, da de faa Hjælp gennem dem paa mange forskellige Maader, meget nødig melde sig ud, og naar de blive i Foreningerne, ere de ikke i Stand til at kunne faa Hjælp i deres Sygdom fra Statens Side, fordi Bestemmelserne i Sygekasseloven ikke kunne opfyldes, som Forholdene nu ere med disse Foreninger. Finansudvalget har ment, der mulig var noget at gøre ved dette, og som det oplyses i Andragendet, søges der kun Støtte i Forhold til det Antal Medlemmer, som kunde komme i Betragtning i en anerkendt Sygekasse, og kun for saa vidt de ikke alt ere Medlemmer af en saadan, ligesom man forpligter sig til ikke blot at lade et eventuelt Statstilskud alene tilflyde saadanne Medlemmer af Foreningerne og Selskaberne, men ogsaa at anvende mindst dobbelt saa meget af egne Midler i lige Øjemed. Naar